

Herrer krydse det, her er Tale om. Overfor de ærede Medlemmer skal jeg gøre opmærksom paa, at dette Forslag har været under Forhandlinger i Aaringer. Det er gaaet ud af Fattigloven og er kommet videre frem, og Tiden har ført med sig, at det har faaet den Stikfelse, som det har i dette Øjeblik. Endelig vil jeg omtale et Udtryk af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), som ogsaa er blevet udtalt ved en tidligere Ogsighed under Behandlingen af denne Sag. Han talte om den inderste Kærne i dette Forslag og sagde, at han heller ikke kunde tænke sig andet end, at det var fremkommet for at krydse det Forslag, der var fremkommet fra ham og det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgkreds (Berg). Dertil vil jeg sige, at naar de Herrer ville tænke sig Bevægrunde til andres Handlinger, saa gaar det dem, som Ordproget siger, at Thy tror, at hver Mand stjæler. Men jeg ser ikke rettere end, at noget er bedre end intet, og at denne Lov kan i sin Udførelse gøre megen Nytte. Jeg er fuldstændig klar over, at hvis dette Forslag havde virket i 10 Aar i Hammerum Herred, saa ville vi nu ikke have nogen Fattigforsørgelse der, og jeg er vis paa, at naar den udkommer, som den er, saa vil der om nogen Tid kun være ganske faa, vi have at sørge for paa Fattigvæsenet i Hammerum Herred. Det anser jeg for at være af en bedre Bessaffenhed end at stille Forslag op, som rangler med Millioner, men kun ere Gøglebilleder, der skulle stille i Øjnene paa Folk, og jeg tør vel lige som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds sige: „give dem en Slydder for en Sladder“ og „give dem Stene for Brød“; det kan vel anvendes bedre paa dette end paa det, hvorpaa det ærede Medlem anvendte det, og bedre være Anledning til Undseelse og Ustøthed end i den Forbindelse, hvori det ærede Medlem talte derom. Jeg vil altsaa give min Tilslutning til Forslaget paa den Maade, at naar jeg stemmer for det, er det ikke paa Grundlag af, at jeg mener, at derved er det store Spørgsmaal løst og Opgaven ude af Verden, men fordi jeg anser det for et Skridt i den rigtige Retning, et Skridt, som fører til noget, der efter min Mening er betydelig bedre end det bestaaende.

Judenrigsministeren (Znger s Lev):

Naar der altid i Dag er spurgt, hvad der er Tanken i dette Lovforslag, forekom det mig, at Besvarelsen er overordentlig simpel. Det staar nemlig i Overstriften til Lovforslaget, at det er Alderdomsunderstøttelse til

værdige trængende uden for Fattigvæsenet, og det er desuden vel bekendt fra den ofte omtalte § 64 i Lovforslaget om Fattigvæsenet. Det er ganske rigtigt, som nævnt af det ærede Medlem, der har haft Ordet, at man forlanger, foruden at de vedkommende ere værdige, endvidere, at de have bevaret en vis Selvstændighed, men i den Henseende tror jeg, at man er gaaet ned endog til et Minimum. Jeg maa jo vedkende mig, at de Krav, der ere gjorte i § 61 i Regeringsforslaget, er man her kommen bort fra. Naar der af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) er rørt ved det Spørgsmaal om Princippet: „Hjælp til Selvhjælp“ ikke nu er opgivet, vil jeg sige, at jeg har ikke udtalt noget i den Retning, at det er opgivet — tværtimod — og det ærede Medlem har heller ikke tillagt mig en saadan Udtalelse, men det kan være rigtigt nok, at det slaas fast her, at der ingen Misforstaaelse er. Jeg har kun sagt, at her, hvor man gaar ud paa at hjælpe de mest trængende, tror man ikke at kunne kræve mere, end at de have bevaret deres Selvstændighed i en vis givne Tid. Jeg er enig i, hvad der er udtalt fra anden Side, at der er Supplementer, som staa tilbage. Jeg har allerede nævnt det under anden Behandling af dette Forslag, at en billig Livrente vilde nu være en passende Vej at gaa over for dem, der kunne yde noget selv. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds nævnte, at man havde tidligere villet gaa den Vej, maa det ærede Medlem se, at det var en speciel Foranstaltning, en Foranstaltning, der var begrændset stærkt baade med Hensyn til det Tilskud, man vilde give, og som Følge deraf ogsaa med Hensyn til det Antal, det kunde komme til Gode. Det var et Forsøg paa at komme frem ad den Vej, men det var ikke Tanken, at det var en Alderdomsforsørgelse, der skulde komme alle til Gode. Det var kun Tanken, at det skulde komme de Krav til Gode, som meldte sig, inden Loven var udløbet, det vil sige, inden Statstilskuddet var optaget. Det var altsaa noget væsentlig andet end, hvad der her er Tale om. Der er ogsaa her talt om, at det skulde være upassende at benytte Kommunerne som Mellemmand, og det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) var inde paa, at Indenrigsministeren ikke vil erkende, at de kommunale Formænd kunne være lønede Embedsmænd. Det er ganske rigtigt, det ligger i Kommunallovene og er efter min Mening stemmende med deres Mand, at de, der vælges til at forestaa Kommunerne, vælges ikke som Embedsmænd i den Forstand, at de skulle lønnes. Men jeg veed